

[Villemoes.]

Udtryk om det ærede Medlem, at det ærede Medlem paatænker Sagsanlæg mod dette Blad. Saa sent som i Gaar Eftermiddags saa jeg i en københavnsk Aftenavis, at nogle nye Folk skal have samlet 5 Mill. Kr. Jeg ved ikke noget om, hvorvidt det er rigtigt, at disse Folk ikke kan faa Benzintilladelse. Jeg ved heller ikke, om det ærede Medlem har Benzintilladelse, men jeg tvivler om, at jeg vilde kunne faa Tilladelse, hvis jeg prøvede paa det, skønt jeg ikke kan se, der vilde være det mindste uheldige ved det, hvis man gav mig eller min Nabo en saadan Tilladelse. Det er altsaa Venstres Standpunkt, men selvfølgelig kan det ikke være et statssocialistisk Standpunkt.

Jeg tog mig for øvrigt for i Formiddags at gaa op i Biblioteket og finde Grosserer-Societetets Handelsberetning for 1938. Den udkom i Juli Maaned i Aar, og det forekommer mig, at det er en overordentlig interessant Beretning at blade i, i Særdeleshed naar man vil søge Oplysning om, hvilke Virkninger man har kunnet konstatere af Importreguleringerne. Taget under eet er det en eneste stor Fordømmelse af det statssocialistiske System. Interesserede Medlemmer af det høje Ting vil kunne finde en ikke helt daarlig Anskuelsesundervisning ved at blade i denne Beretning. En Række Brancher har udtalt sig kritisk om Systemet. Jeg skal her kun tage et enkelt Eksempel fra den Branche, der har med Vinduesglas at gøre. Der er en lille Beretning, som findes paa Side 215—16, om Import af Vinduesglas. Det hedder heri:

„Af Vinduesglas var Importen i 1937 8 723 900 kg, men i 1938 kun 5 180 100 kg. Nedgangen var saaledes meget følelig og maa tilskrives det indenlandske Glasværk, der er blevet Hovedleverandør til Byggeriet. Glasværket leverer dog hovedsagelig Glas i 2 og 3 mm's Tykkelse. De Kvanta, Fabrikken har fremstillet af tykkere Glassorter, har været meget ringe, og man har ikke kunnet regne med en rimelig Leveringstid for sværere Glassorter. Heller ikke de meget tynde Kvaliteter samt de Kvaliteter, der bruges til Foliering, har det danske Glasværk kunnet levere. Dette har Valutacentralen ikke rigtig været opmærksom paa ved Tildeling af Importbevillinger til Vinduesglas.

Alt i alt har Tildelingen af Importbevillinger til Vinduesglas været meget knap. Til Belgien fik Importørerne saa

godt som intet, men selv til England og Tyskland var Tildelingerne for knappe, og det uagtet der blev givet Tilsagn fra Importørernes Side om kun at indføre de Kvaliteter, der ikke blev fabrikeret i Danmark.

Priserne paa Vinduesglas har været uforandret i det forløbne Aar saavel fra den danske Fabrik som fra England, Belgien og Estland. Derimod nedsatte Tyskland igen sine Priser med de 10 pCt., som de i 1937 over for det danske Glasværk havde forpligtet sig til at forhøje Priserne med. De danske Priser laa ved Aarets Udgang fra 10—35 pCt. højere end de Priser, der kan købes Glas til i det frie Marked, en Beskyttelse, der skal betales af det danske Publikum, og som gør Byggeriet dyrere og derved kun kan virke generende.“

Denne Dokumentation af den Fordyrelse, som den højtærede Minister her har paaført de danske Forbrugere ved at give en Beskyttelse af enestaaende Art, synes jeg er ganske overordentlig typisk for hele det nuværende System. Naar Loven af beskæftigelsesmæssige Grunde benyttes til en Beskyttelse, der selvsagt skal betales af det danske Publikum, og som gør Byggeriet dyrere, ja, saa synes jeg, at Loven er forfejlet, og at hele Systemet er forfejlet. Vi har sikkert alle paa den danske Rigsdag Ønske om at gribe ind for at bidrage til, at Byggeriet ikke ganske skal stagnere under det ændrede Prisniveau, der synes at komme, men fra Statens Side har de væsentligste Anstrengelser være udfoldet for at skabe mindre Arbejde paa Trods af Regeringens Udtalelse om, at man vil skabe mere Arbejde.

Jeg vover at paastaa, at Regeringens hele forfejlede Erhvervspolitik og Pengepolitik nu viser sig i Renkultur. Af Udtalelser fra Regeringens Side forstaar jeg, at man fortsat vil tage det fulde Ansvar for Lovgivningen paa dette Omraade, og vi ved, at Regeringen har Stemmer nok til at gennemføre Lovforslaget. Men paa den anden Side kan jeg ikke tro andet — vi har jo ogsaa hørt Udtalelser i den Retning —, end at det vilde være godt og sundt, om Lovgivningen her i Landet i disse sørgelige Tider kunde foregaa i størst mulig Enighed. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Fløtkjær) nævnte i sin Tale Ordet Samarbejde, og det er jo et dejligt Ord, men det er dog ganske særlig dejligt, hvis det kan praktiseres paa den Maade, at Regeringspartierne vil lige akkurat dette og